

Dziennik Urzędowy L 163

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 57
29 maja 2014

Spis treści

I Akty ustawodawcze

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 542/2014 z dnia 15 maja 2014 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1215/2012 w zakresie zasad mających zastosowanie do Jednolitego Sądu Patentowego i Trybunału Sprawiedliwości Beneluxu 1
- ★ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 543/2014 z dnia 15 maja 2014 r. zmieniające decyzję Rady 2005/681/WSiSW ustanawiającą Europejskie Kolegium Policyjne (CEPOL) 5
- ★ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 544/2014 z dnia 15 maja 2014 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 302/2009 dotyczące wieloletniego planu odbudowy zasobów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym ... 7
- ★ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 545/2014 z dnia 15 maja 2014 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 577/98 w sprawie organizacji badania reprezentacyjnego dotyczącego siły roboczej we Wspólnocie ⁽¹⁾ 10
- ★ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 546/2014 z dnia 15 maja 2014 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 718/1999 w sprawie polityki w zakresie zdolności przewozowych floty wspólnotowej w celu wspierania żeglugi śródlądowej 15
- ★ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 547/2014 z dnia 15 maja 2014 r. zmieniające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii 18

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

I

(Akty ustawodawcze)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) NR 542/2014

z dnia 15 maja 2014 r.

zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1215/2012 w zakresie zasad mających zastosowanie do Jednolitego Sądu Patentowego i Trybunału Sprawiedliwości Beneluxu

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 81 ust. 2 lit. a), c) oraz e),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 19 lutego 2013 r. Królestwo Belgii, Republika Bułgarii, Republika Czeska, Królestwo Danii, Republika Federalna Niemiec, Republika Estońska, Irlandia, Republika Grecka, Republika Francuska, Republika Włoska, Republika Cypryjska, Republika Łotewska, Republika Litewska, Wielkie Księstwo Luksemburga, Węgry, Republika Malty, Królestwo Niderlandów, Republika Austrii, Republika Portugalska, Rumunia, Republika Słowenii, Republika Słowacka, Republika Finlandii, Królestwo Szwecji oraz Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej podpisały Porozumienie w sprawie Jednolitego Sądu Patentowego ⁽³⁾ („porozumienie o JSP”). W porozumieniu o JSP przewidziano, że wchodzi ono w życie nie wcześniej niż w pierwszym dniu czwartego miesiąca po dacie wejścia w życie zmian do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 ⁽⁴⁾ dotyczących związku tego rozporządzenia z porozumieniem o JSP.
- (2) W dniu 15 października 2012 r. Królestwo Belgii, Wielkie Księstwo Luksemburga oraz Królestwo Niderlandów, które są stronami Traktatu z dnia 31 marca 1965 r. dotyczącego ustanowienia Trybunału Sprawiedliwości Beneluxu i jego statutu („traktat dotyczący Trybunału Sprawiedliwości Beneluxu”), podpisały protokół zmieniający ten traktat. Protokół ten umożliwił przekazanie Trybunałowi Sprawiedliwości Beneluxu jurysdykcji w konkretnych sprawach objętych zakresem stosowania rozporządzenia (UE) nr 1215/2012.
- (3) Niezbędne jest uregulowanie stosunku między rozporządzeniem (UE) nr 1215/2012 a porozumieniem o JSP i traktatem dotyczącym Trybunału Sprawiedliwości Beneluxu poprzez wprowadzenie zmian do tego rozporządzenia.
- (4) Jednolity Sąd Patentowy i Trybunał Sprawiedliwości Beneluxu należy uznawać za sądy w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 1215/2012 celem zagwarantowania pewności i przewidywalności prawa pozwanym, którzy mogą zostać pozwani przed te dwa sądy w miejscu znajdującym się w państwie członkowskim innym niż to wyznaczone na podstawie przepisów rozporządzenia (UE) nr 1215/2012.

⁽¹⁾ Opinia z dnia 26 lutego 2014 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 15 kwietnia 2014 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 6 maja 2014 r.

⁽³⁾ Dz.U. C 175 z 20.6.2013, s. 1.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. L 351 z 20.12.2012, s. 1).

- (5) Zmiany do rozporządzenia (UE) nr 1215/2012 przewidziane w niniejszym rozporządzeniu w odniesieniu do Jednolitego Sądu Patentowego mają na celu ustanowienie międzynarodowej jurysdykcji tego sądu i nie wpływają na wewnętrzny podział postępowań między oddziałami tego sądu ani na określone w porozumieniu o JSP ustalenia dotyczące wykonywania jurysdykcji, w tym jurysdykcji wyłącznej, w okresie przejściowym przewidzianym w tym porozumieniu.
- (6) Jako sądy wspólne dla kilku państw członkowskich Jednolity Sąd Patentowy i Trybunał Sprawiedliwości Beneluxu nie mogą – w przeciwieństwie do sądów poszczególnych państw członkowskich – wykonywać jurysdykcji na podstawie prawa krajowego w odniesieniu do pozwanych niemających miejsca zamieszkania w państwie członkowskim. Aby umożliwić tym dwóm sądom wykonywanie jurysdykcji w odniesieniu do takich pozwanych, przepisy rozporządzenia (UE) nr 1215/2012 powinny zatem, w odniesieniu do spraw objętych jurysdykcją, odpowiednio, Jednolitego Sądu Patentowego i Trybunału Sprawiedliwości Beneluxu, mieć również zastosowanie do pozwanych mających miejsce zamieszkania w państwach trzecich. Istniejące przepisy rozporządzenia (UE) nr 1215/2012 dotyczące jurysdykcji zapewniają ścisły związek między postępowaniami, do których stosuje się to rozporządzenie, a terytorium państw członkowskich. Właściwe jest zatem objęcie tymi przepisami postępowań przeciwko wszystkim pozwany, bez względu na ich miejsce zamieszkania. Przy stosowaniu przepisów rozporządzenia (UE) nr 1215/2012 dotyczących jurysdykcji Jednolity Sąd Patentowy i Trybunał Sprawiedliwości Beneluxu (zwane dalej indywidualnie „wspólnym sądem”) powinny stosować tylko te przepisy, które są właściwe dla spraw, w których powierzono im jurysdykcję.
- (7) Wspólny sąd powinien móc rozstrzygać spory, w których uczestniczą pozwani z państw trzecich, na podstawie zasady jurysdykcji dodatkowej w postępowaniach dotyczących naruszenia patentu europejskiego, które powoduje szkodę zarówno wewnątrz Unii, jak i poza nią. Taka jurysdykcja dodatkowa powinna być wykonywana w przypadku, gdy majątek należący do pozwanego znajduje się w państwie członkowskim będącym stroną aktu prawnego ustanawiającego dany wspólny sąd, a dany spór jest w wystarczającym stopniu związany z takim państwem członkowskim, na przykład dlatego, że w państwie tym pozwany ma miejsce zamieszkania lub dostępne są tam dowody dotyczące sporu. Ustanawiając jurysdykcję wspólny sąd powinien brać pod uwagę wartość przedmiotowego majątku, która nie powinna być znikoma i powinna umożliwić wykonanie orzeczenia, co najmniej częściowo, w państwach członkowskich będących stronami aktu prawnego ustanawiającego dany wspólny sąd.
- (8) Przepisy rozporządzenia (UE) nr 1215/2012 dotyczące zawisłości sprawy i spraw wiążących się ze sobą, których celem jest zapobieganie występowaniu równoległych postępowań i sprzecznych ze sobą orzeczeń, powinny mieć zastosowanie w przypadkach, gdy powództwo wniesiono do wspólnego sądu i do sądu państwa członkowskiego, w którym porozumienie o JSP lub, w zależności od przypadku, traktat dotyczący Trybunału Sprawiedliwości Beneluxu, nie mają zastosowania.
- (9) Przepisy rozporządzenia (UE) nr 1215/2012 dotyczące zawisłości sprawy i spraw wiążących się ze sobą powinny mieć również zastosowanie w okresie przejściowym, przewidzianym w porozumieniu o JSP, gdy powództwa dotyczące określonego rodzaju sporów są wnoszone do Jednolitego Sądu Patentowego z jednej strony i do sądu krajowego państwa członkowskiego będącego stroną porozumienia o JSP z drugiej strony.
- (10) Orzeczenia wydane przez Jednolity Sąd Patentowy lub przez Trybunał Sprawiedliwości Beneluxu powinny być uznawane i wykonywane zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1215/2012 w państwie członkowskim, które nie jest stroną porozumienia o JSP lub traktatu dotyczącego Trybunału Sprawiedliwości Beneluxu – w zależności od przypadku.
- (11) Orzeczenia wydane przez sądy państwa członkowskiego, które nie jest stroną porozumienia o JSP lub traktatu dotyczącego Trybunału Sprawiedliwości Beneluxu – w zależności od przypadku, powinny być uznawane i wykonywane w innym państwie członkowskim zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1215/2012.
- (12) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) nr 1215/2012.
- (13) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast, z uwagi na jego rozmiary i skutki, możliwe jest jego lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE). Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (14) Zgodnie z art. 3 i art. 4a ust. 1 Protokołu (nr 21) w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do TUE i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), te dwa państwa członkowskie powiadomiły o chęci uczestniczenia w przyjęciu i stosowaniu niniejszego rozporządzenia.

- (15) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu (nr 22) w sprawie stanowiska Danii, załączonego do TUE i do TFUE, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia i nie jest nim związana ani go nie stosuje, bez uszczerbku dla możliwości stosowania przez Danię zmian do rozporządzenia (UE) nr 1215/2012 określonych w niniejszym rozporządzeniu zgodnie z art. 3 Umowy z dnia 19 października 2005 r. pomiędzy Wspólnotą Europejską a Królestwem Danii w sprawie właściwości sądów oraz uznawania i wykonywania orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych ⁽¹⁾,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozdziale VII rozporządzenia (UE) nr 1215/2012 dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 71a

1. Do celów niniejszego rozporządzenia sąd wspólny dla kilku państw członkowskich określony w ust. 2 (zwany dalej „wspólnym sądem”) uznaje się za sąd państwa członkowskiego w sytuacji, gdy zgodnie z ustanawiającym go aktem prawnym taki wspólny sąd wykonuje jurysdykcję w sprawach objętych zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia.
2. Do celów niniejszego rozporządzenia wspólnymi sądami są następujące sądy:
 - a) Jednolity Sąd Patentowy ustanowiony na mocy Porozumienia w sprawie Jednolitego Sądu Patentowego, podpisanego w dniu 19 lutego 2013 r. (zwanego dalej „porozumieniem o JSP”); oraz
 - b) Trybunał Sprawiedliwości Beneluxu ustanowiony na mocy Traktatu z dnia 31 marca 1965 r. dotyczącego ustanowienia Trybunału Sprawiedliwości Beneluxu i jego statutu (zwanego dalej „traktatem dotyczącym Trybunału Sprawiedliwości Beneluxu”).

Artykuł 71b

Jurysdykcję wspólnego sądu określa się w następujący sposób:

- 1) wspólny sąd ma jurysdykcję w przypadku gdy na mocy niniejszego rozporządzenia sądy państwa członkowskiego, które jest stroną aktu prawnego ustanawiającego dany wspólny sąd, miałyby jurysdykcję w sprawie wchodzącej w zakres tego aktu prawnego;
- 2) w przypadku gdy pozwany nie ma miejsca zamieszkania w jednym z państw członkowskich, a niniejsze rozporządzenie w inny sposób nie obejmuje go jurysdykcją, przepisy rozdziału II stosuje się odpowiednio, bez względu na miejsce zamieszkania pozwanego.

Do wspólnego sądu można kierować wnioski w sprawie środków tymczasowych, w tym środków zabezpieczających, nawet jeśli jurysdykcję do orzekania co do istoty sprawy mają sądy państwa trzeciego;

- 3) w przypadku gdy wspólny sąd ma jurysdykcję w odniesieniu do danego pozwanego na mocy pkt 2 w sporze dotyczącym naruszenia patentu europejskiego, które powoduje szkodę wewnątrz Unii, sąd ten może także wykonywać jurysdykcję w stosunku do szkody powstałej poza Unią na skutek takiego naruszenia.

Taka jurysdykcja może zostać stwierdzona jedynie wówczas, gdy majątek należący do pozwanego znajduje się w jednym z państw członkowskich będących stroną aktu prawnego ustanawiającego dany wspólny sąd, a spór ma wystarczający związek z jednym z państw członkowskich będących stroną aktu prawnego ustanawiającego dany wspólny sąd.

Artykuł 71c

1. Art. 29–32 stosuje się w przypadku, gdy postępowanie wszczęto we wspólnym sądzie oraz w sądzie państwa członkowskiego, które nie jest stroną aktu prawnego ustanawiającego dany wspólny sąd.
2. Art. 29–32 stosuje się w przypadku, gdy w okresie przejściowym, o którym mowa w art. 83 porozumienia o JSP, postępowanie wszczęto w Jednolitym Sądzie Patentowym oraz w sądzie państwa członkowskiego, które jest stroną porozumienia o JSP.

Artykuł 71d

Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do uznawania i wykonywania:

- a) orzeczeń wydawanych przez wspólny sąd, które mają zostać uznane i wykonane w państwie członkowskim niebędącym stroną aktu prawnego ustanawiającego dany wspólny sąd; oraz

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2005, s. 62.

- b) orzeczeń wydawanych przez sądy państwa członkowskiego niebędącego stroną aktu prawnego ustanawiającego dany wspólny sąd, które to orzeczenia mają zostać uznane i wykonane w państwie członkowskim będącym stroną tego aktu prawnego.

Jednak w przypadku gdy uznania i wykonania orzeczenia wydanego przez wspólny sąd dochodzi się w państwie członkowskim, które jest stroną aktu prawnego ustanawiającego dany wspólny sąd, mają zastosowanie przepisy tego aktu prawnego dotyczące uznawania i wykonywania, nie zaś przepisy niniejszego rozporządzenia.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 10 stycznia 2015 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Brukseli 15 maja 2014 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

M. SCHULZ

Przewodniczący

W imieniu Rady

D. KOURKOULAS

Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) NR 543/2014**z dnia 15 maja 2014 r.****zmieniające decyzję Rady 2005/681/WSiSW ustanawiającą Europejskie Kolegium Policyjne (CEPOL)**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 87 ust. 2 lit. b),

uwzględniając inicjatywę Belgii, Bułgarii, Republiki Czeskiej, Niemiec, Estonii, Grecji, Hiszpanii, Francji, Chorwacji, Włoch, Cypru, Łotwy, Litwy, Luksemburga, Węgier, Malty, Niderlandów, Austrii, Polski, Portugalii, Rumunii, Słowenii, Słowacji, Finlandii i Szwecji,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 4 decyzji Rady 2005/681/WSiSW ⁽²⁾ siedzibą CEPOL jest Bramshill w Zjednoczonym Królestwie.
- (2) Niezależnie od art. 4 decyzji 2005/681/WSiSW Zjednoczone Królestwo poinformowało CEPOL pismami z dnia 12 grudnia 2012 r. i 8 lutego 2013 r. o swojej jednostronnej decyzji, iż nie chce już gościć jego siedziby na swoim terytorium. W Bramshill oprócz siedziby CEPOL znajduje się także krajowy ośrodek szkolenia policji należący do National Policing Improvement Agency, którą to agencję Zjednoczone Królestwo postanowiło zastąpić nowym podmiotem: College of Policing, z siedzibą w innym miejscu. Zjednoczone Królestwo zdecydowało zatem zamknąć i sprzedać krajowy ośrodek szkolenia policji w Bramshill, gdyż – jak zaznaczyło – koszty z nim związane są wysokie, a nie pojawiły się żadne alternatywne modele biznesowe jego prowadzenia. W świetle obowiązku lojalnej współpracy przewidzianego w Traktacie o Unii Europejskiej (TUE), a zwłaszcza obowiązków wynikających z art. 4 TUE, Unia i jej państwa członkowskie powinny udzielać sobie wzajemnego wsparcia w utrzymaniu działalności operacyjnej CEPOL-u. Dlatego zwłaszcza Zjednoczone Królestwo jest zobowiązane do zapewnienia płynnego przeniesienia siedziby CEPOL-u do nowego miejsca, bez naruszania zwykłego budżetu CEPOL-u.
- (3) Uwzględniając wspólne porozumienie osiągnięte w dniu 8 października 2013 r. przez przedstawicieli rządów państw członkowskich oraz konieczność utrzymania statusu CEPOL-u jako odrębnej agencji unijnej, należy podjąć ustalenia, zgodnie z którymi CEPOL natychmiast po opuszczeniu Bramshill znajdzie siedzibę w Budapeszcie. Ustalenia te powinny zostać włączone do decyzji 2005/681/WSiSW.
- (4) Z uwagi na ramy prawne obowiązujące od wejścia w życie Traktatu z Lizbony należy wprowadzić zmiany w decyzji 2005/681/WSiSW, zapewniając przy tym utrzymanie statusu CEPOL-u jako odrębnej agencji unijnej.
- (5) Decyzja 2005/681/WSiSW powinna zatem zostać odpowiednio zmieniona.
- (6) Zanim CEPOL rozpocznie działalność operacyjną w nowym miejscu, należy w ustalonym trybie zawrzeć umowę w sprawie jego siedziby.
- (7) Zgodnie z art. 3 i 4a ust. 1 Protokołu nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, który jest załączony do TUE i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), te dwa państwa członkowskie powiadomiły o chęci uczestnictwa w przyjęciu i stosowaniu niniejszego rozporządzenia.
- (8) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, który jest załączony do TUE i do TFUE, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia, nie jest nim związana ani go nie stosuje.

⁽¹⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 16 kwietnia 2014 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 6 maja 2014 r.

⁽²⁾ Decyzja Rady 2005/681/WSiSW z dnia 20 września 2005 r. ustanawiająca Europejskie Kolegium Policyjne (CEPOL) i uchylająca decyzję 2000/820/WSiSW (Dz.U. L 256 z 1.10.2005, s. 63).

- (9) W związku z pilną potrzebą ustanowienia nowej siedziby CEPOL-u niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie z dniem jego opublikowania,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W decyzji 2005/681/WSiSW wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 4

Siedziba

Siedzibą CEPOL jest Budapeszt na Węgrzech.”;

- 2) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 21a

Przegląd

Do dnia 30 listopada 2015 r. Komisja przedłoży sprawozdanie na temat skuteczności niniejszej decyzji, uwzględniając konieczność zapewnienia statusu CEPOL-u jako odrębnej agencji unijnej. Do sprawozdania dołączy w razie potrzeby wniosek ustawodawczy w sprawie zmiany niniejszej decyzji po gruntownej analizie kosztów i zysków oraz ocenie skutków.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 września 2014 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 maja 2014 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

M. SCHULZ

Przewodniczący

W imieniu Rady

D. KOURKOULAS

Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) NR 544/2014**z dnia 15 maja 2014 r.****zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 302/2009 dotyczące wieloletniego planu odbudowy zasobów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Unia jest stroną Międzynarodowej konwencji o ochronie tuńczyka atlantyckiego ⁽³⁾ (zwanej dalej „konwencją”).
- (2) W 2008 r. na swoim 16. specjalnym posiedzeniu Międzynarodowa Komisja ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego (zwana dalej „ICCAT”), ustanowiona konwencją, przyjęła zalecenie 08-05 w celu ustanowienia nowego planu odbudowy zasobów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym, zastępując poprzedni plan odbudowy przyjęty w 2006 r. Rozporządzenie Rady (WE) nr 302/2009 ⁽⁴⁾ zostało przyjęte w celu wdrożenia tych międzynarodowych środków ochronnych na poziomie Unii.
- (3) Na swoim 17. specjalnym posiedzeniu w 2010 r. ICCAT przyjęła zalecenie 10-04 zmieniające wieloletni plan odbudowy zasobów tuńczyka błękitnopłetwego. Rozporządzenie (WE) nr 302/2009 zostało następnie zmienione rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 500/2012 ⁽⁵⁾ w celu wdrożenia tych zmienionych międzynarodowych środków ochronnych na poziomie Unii.
- (4) Na swoim 18. specjalnym posiedzeniu w 2012 r. ICCAT przyjęła zalecenie 12-03 ponownie zmieniające wieloletni plan odbudowy zasobów tuńczyka błękitnopłetwego. W celu lepszego dostosowania okresów połowu do działalności flot zalecenie 12-03 przewiduje zmianę okresów połowu, które są od tej pory określane jako okresy otwarte, w przeciwieństwie do okresów zamkniętych wymienionych w poprzednich zaleceniach ICCAT. Ponadto zmieniono konkretne daty, w których dozwolone jest prowadzenie połowów przez statki do połowów okrężnicą, statki do połowu wędami i takłami oraz statki do połowu wędami holowanymi. Ponadto, w celu uniknięcia wszelkiej niepewności co do narzędzi, które nie podlegają szczególnym zasadom dotyczącym okresów połowu, konieczne było wprowadzenie przepisu wyraźnie zezwalającego na dokonywanie połowów wszystkimi pozostałymi narzędziami – z wyjątkiem wszelkiego rodzaju sieci dryfujących – w trakcie całego roku. Okresy i daty okresów połowów w Atlantyku mogą być poddane przeglądowi przez ICCAT w 2015 roku w następstwie opinii Stałego Komitetu ds. Badań Naukowych i Statystyki ICCAT (SCRS).
- (5) Na 23. posiedzeniu zwyczajnym w listopadzie 2013 r. ICCAT przyjęła zalecenie 13-08 uzupełniające zalecenie 12-03 w celu umożliwienia wprowadzenia zmian w okresach połowu dla statków do połowu wędami i takłami oraz statków do połowu wędami holowanymi we wschodnim Atlantyku, które to zmiany nie wpływają na ochronę tarlisk tuńczyka błękitnopłetwego w Morzu Śródziemnym. Zalecenie ICCAT stanowi, że umawiające się strony i współpracujące nieumawiające się strony, podmioty lub podmioty rybackie mogą określić inną datę rozpoczęcia okresów połowu dla swoich statków do połowu wędami i takłami oraz statków do połowu wędami holowanymi działających na wschodnim Atlantyku, przy zachowaniu całkowitej długości okresu otwartego dla tych rodzajów

⁽¹⁾ Dz.U. C 67 z 6.3.2014, s. 157.

⁽²⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 16 kwietnia 2014 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 8 maja 2014 r.

⁽³⁾ Decyzja Rady 86/238/EWG z dnia 9 czerwca 1986 r. w sprawie przystąpienia Wspólnoty do Międzynarodowej konwencji o ochronie tuńczyka atlantyckiego, zmienionej Protokołem załączonym do Aktu Końcowego Konferencji Pełnomocników Państw — Stron Konwencji, podpisanego w Paryżu dnia 10 lipca 1984 r. (Dz.U. L 162 z 18.6.1986, s. 33).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 302/2009 z dnia 6 kwietnia 2009 r. dotyczące wieloletniego planu odbudowy zasobów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 43/2009 i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1559/2007 (Dz.U. L 96 z 15.4.2009, s. 1).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 500/2012 z dnia 13 czerwca 2012 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 302/2009 dotyczące wieloletniego planu odbudowy zasobów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym (Dz.U. L 157 z 16.6.2012, s. 1).

połowów. Wspomniane zalecenie ICCAT zawiera również zasady stosowania kamer stereoskopowych podczas operacji umieszczania w sadzach. Planuje się, aby wszystkie specyfikacje techniczne, w tym próba żywych ryb, sposób pobierania próby, odległość od kamery, wymiary bramki transferowej, algorytmy (stosunek długości do wagi) zostały poddane przeglądowi przez SCRS na posiedzeniu w 2014 r. i w razie konieczności zmienione przez ICCAT na posiedzeniu w 2014 r. na podstawie zaleceń SCRS.

- (6) W celu wdrożenia w prawie unijnym zalecenia ICCAT 12–03, tak aby zapewnić skuteczną ochronę stada tuńczyka błękitnopłetwego, pewność prawa w zakresie odnośnych okresów połowu oraz umożliwić państwom członkowskim określenie we właściwy sposób ich planów w zakresie połowów, zdolności i inspekcji, jak również innych obowiązków sprawozdawczych, a także w celu wdrożenia w prawie Unii zalecenia ICCAT 13–08 w odniesieniu do stosowania systemu kamer stereoskopowych podczas operacji umieszczania w sadzach i ewentualnego wyznaczenia innej daty rozpoczęcia okresów połowu dla statków do połowu wędami i takłami oraz statków do połowu wędami holowanymi działających na wschodnim Atlantyku, konieczna jest jak najszybsza zmiana odpowiednich przepisów rozporządzenia (WE) nr 302/2009,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 302/2009 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 7 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 7

Okresy połowu

1. Zezwala się na połowy tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym przez duże statki łowcze o długości ponad 24 m, poławiające gatunki pelagiczne takłami oceanicznymi, w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 maja, z wyjątkiem obszaru na zachód od 10° W i na północ od 42° N, na którym zezwala się na tego rodzaju połowy w okresie od dnia 1 sierpnia do dnia 31 stycznia.

2. Zezwala się na połowy tuńczyka błękitnopłetwego okrężnicami we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym w okresie od dnia 26 maja do dnia 24 czerwca.

3. Zezwala się na połowy tuńczyka błękitnopłetwego statkami do połowu wędami i takłami i statkami do połowu wędami holowanymi we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym w okresie od dnia 1 lipca do dnia 31 października.

Niezależnie od akapitu pierwszego, ponieważ nie ma to wpływu na ochronę tarlisk, w latach 2014 i 2015 państwa członkowskie mogą określić w swoich rocznych krajowych planach połowów inną datę rozpoczęcia dla statków do połowu wędami i takłami oraz statków do połowu wędami holowanymi pływających pod ich banderą i działających na wschodnim Atlantyku, pod warunkiem że całkowita długość okresu otwartego dla tych rodzajów połowów jest zgodna z akapitem pierwszym.

Unijny plan połowów, który ma zostać przedłożony ICCAT do dnia 15 lutego każdego roku, określa, czy daty rozpoczęcia tych połowów zostały zmienione oraz wyznacza współrzędne odnośnych obszarów.

4. Zezwala się na połowy tuńczyka błękitnopłetwego trawlerami do połowów pelagicznych we wschodnim Atlantyku w okresie od dnia 16 czerwca do dnia 14 października.

5. Zezwala się na połowy rekreacyjne i sportowe tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym w okresie od dnia 16 czerwca do dnia 14 października.

6. Zezwala się na połowy tuńczyka błękitnopłetwego narzędziami innymi niż narzędzia, o których mowa w ust. 1–5, przez cały rok. Niezależnie od tego, połowy tuńczyka błękitnopłetwego za pomocą wszelkiego rodzaju sieci dryfujących są zabronione.”;

- 2) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 24a

Stosowanie kamer stereoskopowych podczas operacji umieszczania w sadzach

Stosowanie systemów kamer stereoskopowych podczas operacji umieszczania w sadzach musi być zgodne z następującymi zasadami:

- a) próba żywych ryb nie może być mniejsza niż 20 % ilości ryb umieszczanych w sadzach; jeżeli umożliwiają to warunki techniczne, próba żywych ryb jest sekwencyjna, tzn. pomiaru dokonuje się na co piątym osobniku; próbę pobiera się na rybach mierzonych w odległości od 2 do 8 metrów od kamery;
- b) wymiary bramki transferowej łączącej sadz przekazujący i sadz odbierający wynoszą maksymalnie 10 m (szerokość) i 10 m (wysokość);
- c) jeżeli pomiary długości ryb wykazują rozkład multimodalny (dwie ławice lub więcej ławic o różnych rozmiarach), możliwe jest stosowanie więcej niż jednego algorytmu konwersji do tej samej operacji umieszczania w sadzach; do zamiany długości według rozpiętości na wagę całkowitą stosuje się najbardziej aktualny(-e) algorytm(y) ustanowiony(-e) przez Stały Komitet ds. Badań Naukowych i Statystyki ICCAT, zgodnie z kategorią wielkości ryb mierzonych podczas umieszczania w sadzach;
- d) zatwierdzanie stereoskopowych pomiarów długości prowadzi się przed każdą operacją umieszczania w sadzach z wykorzystaniem paska skali w odległości 2 i 8 m;
- e) gdy ogłasza się wyniki programu stereoskopowego, w informacjach podaje się margines błędu właściwy dla specyfikacji technicznej systemu kamer stereoskopowych, który może przekraczać $\pm 5\%$.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli 15 maja 2014 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

M. SCHULZ

Przewodniczący

W imieniu Rady

D. KOURKOULAS

Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) NR 545/2014**z dnia 15 maja 2014 r.****zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 577/98 w sprawie organizacji badania reprezentacyjnego dotyczącego siły roboczej we Wspólnocie****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

PARLAMENT EUROPEJSKI i RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 338 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Aby skutecznie walczyć z dyskryminacją zgodnie z art. 10 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), przyczynić się do przestrzegania art. 21 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz działać na rzecz pełnego zatrudnienia i postępu społecznego zgodnie z art. 3 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE), a także monitorować postępy w realizacji unijnych celów politycznych, takich jak główne cele strategii „Europa 2020”, konieczne jest posiadanie porównywalnych, wiarygodnych i obiektywnych danych statystycznych na temat sytuacji osób pracujących, osób bezrobotnych oraz osób pozostających poza rynkiem pracy, nie naruszając przy tym tajemnicy statystycznej, prywatności i ochrony danych osobowych.
- (2) W związku z wejściem w życie TFUE uprawnienia powierzone Komisji należy dostosować do jego art. 290 oraz do nowych ram prawnych będących wynikiem wejścia w życie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 ⁽²⁾.
- (3) Na mocy rozporządzenia (UE) nr 182/2011 Komisja zobowiązała się dokonać przeglądu – zgodnie z kryteriami określonymi w TFUE – aktów ustawodawczych, które obecnie zawierają odniesienia do procedury regulacyjnej połączonej z kontrolą.
- (4) Rozporządzenie Rady (WE) nr 577/98 ⁽³⁾ zawiera odniesienia do procedury regulacyjnej połączonej z kontrolą i w związku z tym należy dokonać jego przeglądu zgodnie z kryteriami określonymi w TFUE.
- (5) Aby móc uwzględnić w szczególności zmiany gospodarcze, społeczne i techniczne, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do dostosowywania listy zmiennych badania – określonych w ramach listy 14 grup cech badania, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 577/98 – w celu ustanowienia trzyletniego programu modułów *ad hoc*, który określi dla każdego modułu *ad hoc* przedmiot badania, listę i opis obszaru szczegółowych informacji („moduły cząstkowe *ad hoc*”) oraz okres referencyjny. Ponadto Komisja powinna być uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych w celu przyjmowania listy zmiennych strukturalnych i częstotliwości badania. Komisja powinna zapewnić, aby akty te nie nakładały znaczącego dodatkowego obciążenia na państwa członkowskie ani na respondentów.
- (6) Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów. Przygotowując i opracowując akty delegowane, Komisja powinna zapewnić jednoczesne, terminowe i odpowiednie przekazywanie stosownych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

⁽¹⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 15 kwietnia 2014 r. (jeszcze nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 8 maja 2014 r.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 577/98 z dnia 9 marca 1998 r. w sprawie organizacji badania reprezentacyjnego dotyczącego siły roboczej we Wspólnocie (Dz.U. L 77 z 14.3.1998, s. 3).

- (7) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania rozporządzenia (WE) nr 577/98 należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 182/2011.
- (8) Ze względu na znaczenie, jakie moduły *ad hoc* towarzyszące badaniu siły roboczej mają dla polityki Unii w różnych dziedzinach, należy przyznać wkład Unii w finansowanie ich wdrażania, zgodnie z zasadą rozsądnego podziału obciążeń finansowych między budżet Unii a budżety państw członkowskich. Należy przewidzieć dotacje, bez zaproszeń do składania wniosków, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012⁽¹⁾. Dotacje należy przyznawać – z zastrzeżeniem rzeczywistego wdrożenia modułów *ad hoc* – krajowym urzędом statystycznym i innym organom krajowym, o których mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 223/2009⁽²⁾. Dotacje przyznawane do celów przeprowadzenia badań siły roboczej mogą przyjmować formę kwot ryczałtowych. W tym kontekście stosowanie kwot ryczałtowych powinno być jednym z głównych sposobów upraszczania zarządzania dotacjami.
- (9) Na zasadzie odstępstwa od rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012 oraz ze względu na zwiększone obciążenie wynikające z konieczności gromadzenia dodatkowych informacji na potrzeby modułów *ad hoc* towarzyszących badaniu siły roboczej, które pomogą dostarczyć wskaźników na potrzeby celów polityki Unii, niezbędne jest współfinansowanie kosztów wynagrodzeń personelu administracji państwowej – nawet jeśli dany organ publiczny zrealizowałby wspierane działanie bez unijnej dotacji – a także współfinansowanie innych odpowiednich kwalifikowalnych kosztów.
- (10) W odniesieniu do powierzenia uprawnień Komisji, niniejsze rozporządzenie ogranicza się do dostosowania istniejących już uprawnień powierzonych Komisji zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 577/98 do art. 290 TFUE oraz do nowych ram prawnych będących wynikiem wejścia w życie rozporządzenia (UE) nr 182/2011, a także – w stosownych przypadkach – do przeglądu zakresu tych uprawnień. Ponieważ cele rozporządzenia (WE) nr 577/98 nadal nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast możliwe jest lepsze ich osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określonej w art. 5 TUE. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym samym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
- (11) W celu zagwarantowania pewności prawa, niniejsze rozporządzenie nie powinno mieć wpływu na procedury przyjmowania środków wszczęte, lecz nie zakończone przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia.
- (12) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 577/98,

PRZYMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 577/98 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 7c w odniesieniu do dostosowywania listy zmiennych badania, określonych w ramach listy 14 grup badanych charakterystyk, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, niezbędnego z uwagi na rozwój technik i koncepcji. Akt delegowany przyjęty zgodnie z niniejszym ustępem nie może przekształcać zmiennych nieobowiązkowych w zmienne obowiązkowe.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 (Dz.U. L 298 z 26.10.2012, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 223/2009 z dnia 11 marca 2009 r. w sprawie statystyki europejskiej oraz uchylające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE, Euratom) nr 1101/2008 w sprawie przekazywania do Urzędu Statystycznego Wspólnot Europejskich danych statystycznych objętych zasadą poufności, rozporządzenie Rady (WE) nr 322/97 w sprawie statystyk Wspólnoty oraz decyzję Rady 89/382/EWG, Euratom w sprawie ustanowienia Komitetu ds. Programów Statystycznych Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 87 z 31.3.2009, s. 164).

Zmienne obowiązkowe, które mają być objęte badaniem ciągłym, znajdują się wśród cech badania w ust. 1 lit. a)–j) oraz l), m) i n) niniejszego artykułu. Zmienne te znajdują się wśród 94 cech badania. Odpowiedni akt delegowany przyjmuje się nie później niż 15 miesięcy przed początkiem okresu referencyjnego dla badania.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 7c, dotyczących listy zmiennych (zwanych dalej „zmiennymi strukturalnymi”) pochodzących spośród cech badania określonych w ust. 1 niniejszego artykułu, które należy badać jedynie jako średnie roczne – z użyciem próby cząstkowej niezależnych obserwacji w odniesieniu do 52 tygodni – a nie jako średnie kwartalne.

2a. Dla zmiennych strukturalnych względny błąd standardowy (bez uwzględniania efektu doboru próby) jakiegokolwiek rocznych szacunków dla co najmniej 1 % ludności w wieku produkcyjnym nie przekracza:

- a) 9 % dla państw członkowskich o liczbie mieszkańców wynoszącej pomiędzy 1 mln a 20 mln; oraz
- b) 5 % dla państw członkowskich o liczbie mieszkańców wynoszącej 20 mln lub więcej.

Państwa członkowskie o liczbie mieszkańców mniejszej niż 1 mln są zwolnione z wymogów dotyczących względnego błędu standardowego, a zmienne są gromadzone dla próby całkowitej, chyba że próba spełnia kryterium określone w lit. a).

Dla państw członkowskich, które gromadzą dane o zmiennych strukturalnych metodą prób cząstkowych, w przypadku więcej niż jednej rundy badania całkowita próba cząstkowa składa się z niezależnych obserwacji.

2b. Zapewnia się spójność pomiędzy całkowitymi wartościami rocznych prób cząstkowych a średnimi wartościami rocznymi z pełnej próby dla danych dotyczących pracujących, bezrobotnych oraz ludności biernej zawodowo w podziale na płeć i następujące grupy wiekowe: 15–24, 25–34, 35–44, 45–54 oraz 55+.

3. Komisja przyjmuje w drodze aktów wykonawczych przepisy dotyczące poprawek, kodyfikację zmiennych oraz listę zasad formułowania pytań o status pracy. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 8 ust. 2.”;

b) skreśla się ust. 4.

2) dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 7a

Moduły ad hoc

1. W celu uzupełnienia informacji opisanych w art. 4 ust. 1 można dodać dalszy zestaw cech (zwany dalej „modułem ad hoc”).

2. Próba stosowana do gromadzenia informacji w modułach *ad hoc* dostarcza także informacji o zmiennych strukturalnych.

3. Próba stosowana do gromadzenia informacji w modułach *ad hoc* musi spełniać jeden z następujących warunków:

a) gromadzić informacje w modułach *ad hoc* w odniesieniu do 52 tygodni referencyjnych i podlegać takim samym wymogom jak wymogi, o których mowa w art. 4 ust. 2a; lub

b) gromadzić informacje o modułach *ad hoc* w pełnej próbie z co najmniej jednego kwartału.

4. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 7c ustanawiających program modułów *ad hoc* na okres trzech lat. Program ten określa dla każdego modułu *ad hoc* przedmiot badania, listę i opis obszaru szczegółowych informacji (zwane dalej „modułami cząstkowymi *ad hoc*”) – tworząc ramy, w kontekście których określa się cechy techniczne modułu *ad hoc*, o których mowa w ust. 5 niniejszego artykułu, oraz określa okres referencyjny. Program jest przyjmowany nie później niż 24 miesiące przed początkiem okresu referencyjnego dla programu.

5. W celu zapewnienia jednolitego stosowania programu, o którym mowa w ust. 4 niniejszego artykułu, Komisja określa w drodze aktów wykonawczych cechy techniczne modułu *ad hoc* w ramach każdego modułu cząstkowego *ad hoc* zgodnie z obszarem wyszczególnionych informacji, o którym mowa w tym ustępie, oraz filtry i kody, które należy stosować podczas przekazywania danych, a także termin przekazania wyników, który może być inny niż termin określony w art. 6. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 8 ust. 2.

6. Najpóźniej 12 miesięcy przed początkiem okresu referencyjnego dla modułu *ad hoc* sporządzana jest szczegółowa lista informacji, które należy zgromadzić w ramach tego modułu. Wielkość modułu *ad hoc* nie może przekraczać 11 cech technicznych.

Artykuł 7b

Przepisy finansowe

Unia przyznaje wsparcie finansowe krajowym urzędom statystycznym i innym organom krajowym, o których mowa w art. 5 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 223/2009 (*), na wdrażanie modułów *ad hoc*, o których mowa w art. 7a niniejszego rozporządzenia, zgodnie z art. 16 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1296/2013 Parlamentu Europejskiego i Rady (**). Zgodnie z art. 128 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 (***) Unia może udzielić dotacji tym krajowym urzędom statystycznym i innym organom krajowym bez zaproszenia do składania wniosków. Dotacje te mogą przyjąć formę kwot ryczałtowych i są uzależnione od rzeczywistego udziału państw członkowskich we wdrażaniu modułów *ad hoc*.

Artykuł 7c

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Wykonując uprawnienia przekazane zgodnie z art. 4 ust. 2 i art. 7a, Komisja zapewnia, aby akty delegowane nie nakładały znaczącego dodatkowego obciążenia na państwa członkowskie ani na respondentów.

Te akty delegowane przyjmuje się tylko wtedy, gdy jest to niezbędne w celu uwzględnienia zmian społecznych i gospodarczych. Te akty delegowane nie zmieniają nieobowiązkowego charakteru wymaganych informacji.

Komisja należycie uzasadnia działania statystyczne przewidziane w tych aktach delegowanych, wykorzystując w stosownych przypadkach opinie odpowiednich ekspertów oparte na analizie opłacalności, w tym ocenie obciążenia respondentów i kosztów związanych z tworzeniem statystyk, o której mowa w art. 14 ust. 3 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 223/2009.

3. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 4 ust. 2 i w art. 7a, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia 18 czerwca 2014 r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem tego okresu pięciu lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.

4. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 4 ust. 2 i w art. 7a, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.

5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 4 ust. 2 i art. 7a wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 223/2009 z dnia 11 marca 2009 r. w sprawie statystyki europejskiej oraz uchylające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE, Euratom) nr 1101/2008 w sprawie przekazywania do Urzędu Statystycznego Wspólnot Europejskich danych statystycznych objętych zasadą poufności, rozporządzenie Rady (WE) nr 322/97 w sprawie statystyk Wspólnoty oraz decyzję Rady 89/382/EWG, Euratom w sprawie ustanowienia Komitetu ds. Programów Statystycznych Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 87 z 31.3.2009, s. 164.).

(**) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1296/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie programu Unii Europejskiej na rzecz zatrudnienia i innowacji społecznych („EaSI”) i zmieniające decyzję nr 283/2010/UE ustanawiającą Europejski instrument mikrofinansowy na rzecz zatrudnienia i włączenia społecznego Progress (Dz. L 347 z 20.12.2013, s. 238.).

(***) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 (Dz.U. L 298 z 26.10.2012, s. 1.);

3) art. 8 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 8

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga Komitet ds. Europejskiego Systemu Statystycznego, ustanowiony rozporządzeniem (WE) nr 223/2009. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 (*).

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13.).”

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie nie wpływa na procedury przyjmowania środków przewidzianych w rozporządzeniu (WE) nr 577/98, które zostały wszczęte, lecz nie zostały zakończone przed dniem 18 czerwca 2014 r.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 maja 2014 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

M. SCHULZ

Przewodniczący

W imieniu Rady

D. KOURKOULAS

Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) NR 546/2014**z dnia 15 maja 2014 r.****zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 718/1999 w sprawie polityki w zakresie zdolności przewozowych floty wspólnotowej w celu wspierania żeglugi śródlądowej**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 91 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów ⁽²⁾,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽³⁾,

Mając na uwadze:

- (1) Rozporządzenie Rady (WE) nr 718/1999 ⁽⁴⁾ ustanawia politykę w zakresie zdolności przewozowych floty unijnej w odniesieniu do statków przewożących towary drogą wodną śródlądową w państwach członkowskich.
- (2) W związku z modernizacją oraz restrukturyzacją floty należy przewidzieć, najlepiej na wczesnym etapie, środki socjalne w celu pomocy wszystkim członkom załogi, w tym pracownikom i właścicielom-szyprym, chcącym opuścić sektor żeglugi śródlądowej lub przekwalifikować się do pracy w innym sektorze, jak również środki zachęcające do tworzenia grup przedsiębiorstw, służące doskonaleniu umiejętności w zakresie żeglugi śródlądowej oraz wspierające dostosowywanie statków do postępu technicznego, w tym w odniesieniu do statków ekologicznych. Fundusz rezerwy utworzony w każdym państwie członkowskim, którego śródlądowe drogi wodne są powiązane z drogami wodnymi innego państwa członkowskiego i którego tonaż floty przekracza 100 000 ton, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 718/1999, powinien być przeznaczony na środki dotyczące właścicieli-szyprów. Inne ukierunkowane fundusze, które już istnieją na poziomie Unii, powinny być wykorzystywane w celu wspierania działań podejmowanych wspólnie przez partnerów społecznych.
- (3) W tym celu fundusze rezerwowe mogłyby być wykorzystywane, jeśli zażądadą tego jednomyślnie organizacje reprezentujące śródlądowy transport wodny.
- (4) Fundusze rezerwowe, finansowane wyłącznie ze składek branżowych, nigdy dotychczas nie zostały wykorzystane.
- (5) Środki związane z modernizacją floty unijnej, o których mowa w art. 8 rozporządzenia (WE) nr 718/1999, dotyczą wyłącznie kwestii społecznych i bezpieczeństwa środowiska pracy. Nie przewidziano innych rodzajów środków wsparcia zmierzających do stworzenia korzystnych warunków dla innowacji i ochrony środowiska.
- (6) Środki określone w rozporządzeniu (WE) nr 718/1999 dotyczące szkoleń zawodowych lub programów przekwalifikowania zawodowego są istotne dla wszystkich członków załogi opuszczających sektor, włączając w to właścicieli-szyprów, a nie tylko dla osób zaklasyfikowanych jako pracownicy.
- (7) Rozporządzenie (WE) nr 718/1999 przewiduje środki zachęcające właścicieli-szyprów do przystępowania do stowarzyszeń branżowych, nie przewiduje natomiast środków, które służyłyby wzmocnieniu organizacji reprezentujących śródlądowy transport wodny na szczeblu unijnym, mimo iż silniejsze organizacje obejmujące całą Unię mogą przyczynić się do zmniejszenia rozdrobnienia sektora.

⁽¹⁾ Opinia z dnia 21 stycznia 2014 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Opinia z dnia 31 stycznia 2014 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽³⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 15 kwietnia 2014 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 8 maja 2014 r.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 718/1999 z dnia 29 marca 1999 r. w sprawie polityki w zakresie zdolności przewozowych floty wspólnotowej w celu wspierania żeglugi śródlądowej (Dz.U. L 90 z 2.4.1999, s. 1).

- (8) Należy zatem uzupełnić rozporządzenie (WE) nr 718/1999 o środki mające na celu organizację szkoleń zawodowych lub programów przekwalifikowania zawodowego dla opuszczających branżę członków załogi innych niż zaklasyfikowani jako „pracownicy”, środki zachęcające właścicieli-szyprów do przystępowania do stowarzyszeń branżowych, wzmacniające organizacje reprezentujące sektor i zachęcające do modernizacji statków przy zastosowaniu rozwiązań innowacyjnych oraz do ich dostosowywania do postępu technicznego w zakresie ochrony środowiska.
- (9) Komisja oraz państwa członkowskie powinny wzmocnić badania naukowe i innowacje w sektorze żeglugi śródlądowej oraz w odniesieniu do multimodalnej infrastruktury portowej dzięki wykorzystaniu dostępnych instrumentów finansowych, w tym, w stosownych przypadkach, w ramach programu „Horyzont 2020” - programu ramowego w zakresie badań naukowych i innowacji 2014-2020 („Horyzont 2020”) ⁽¹⁾ oraz instrumentu „Łącząc Europę” ⁽²⁾, zapewniając tym samym włączenie tego sektora do transportu multimodalnego.
- (10) Komisja powinna wspierać środki służące innowacji i dostosowaniu flot śródlądowych do postępu technicznego w zakresie ochrony środowiska, propagując wykorzystanie instrumentów finansowych z istniejących funduszy unijnych, takich jak instrument „Łącząc Europę” lub program „Horyzont 2020”, a także powinna zaproponować sposoby uzupełnienia funduszy rezerwowych za pomocą tych istniejących funduszy oraz instrumentów finansowych Europejskiego Banku Inwestycyjnego.
- (11) Ponieważ fundusze rezerwowe zostały utworzone poprzez składki branżowe, należy umożliwić wykorzystanie ich do celów dostosowania statków do wymogów technicznych i środowiskowych przyjętych po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia, w tym ich dostosowania do dalszych zmian europejskich norm dotyczących emisji z silników, jak również do propagowania zwiększania efektywności paliwowej silników, wykorzystania paliw alternatywnych oraz wszelkich innych środków w celu poprawy jakości powietrza oraz propagowania statków ekologicznych, w tym statków dostosowanych do żeglugi na rzekach.
- (12) Należy odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 718/1999,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Art. 8 rozporządzenia (WE) nr 718/1999 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 8

Bez uszczerbku dla art. 3 ust. 5, każde państwo członkowskie może podejmować środki mające na celu w szczególności:

- ułatwienie przewoźnikom śródlądowym opuszczania branży w celu wcześniejszego przejścia na emeryturę lub przekwalifikowania się do pracy w innej dziedzinie, między innymi dzięki dostarczaniu jak najpełniejszych informacji,
- organizację szkoleń zawodowych lub programów przekwalifikowania członków załogi, w tym pracowników i właścicieli-szyprów, odchodzących z sektora oraz dostarczanie odpowiednich informacji o tych programach,
- doskonalenie umiejętności w zakresie żeglugi śródlądowej i wiedzy na temat logistyki w celu zapewnienia rozwoju i przyszłości branży,
- zachęcanie właścicieli-szyprów do przystępowania do stowarzyszeń branżowych oraz wzmacnianie organizacji reprezentujących sektor śródlądowego transportu wodnego na poziomie Unii,
- zachęcanie do dostosowywania statków do postępu technicznego w celu polepszenia warunków pracy, w tym ochrony zdrowia, oraz zwiększenia bezpieczeństwa,
- zachęcanie do innowacji w odniesieniu do statków oraz ich dostosowywania do postępu technicznego w zakresie ochrony środowiska, w tym w odniesieniu do statków ekologicznych,
- zachęcanie do uzupełniania korzystania z tych funduszy rezerwowych poprzez jednoczesne korzystanie z dostępnych instrumentów finansowych, w tym w stosownych przypadkach w ramach programu „Horyzont 2020” oraz instrumentu „Łącząc Europę”, a także instrumentów finansowych Europejskiego Banku Inwestycyjnego.”.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1291/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. ustanawiające „Horyzont 2020” – program ramowy w zakresie badań naukowych i innowacji (2014–2020) oraz uchylające decyzję nr 1982/2006/WE (Dz.U. L 347 z 20.12.2013. s. 104).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1316/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. ustanawiające instrument „Łącząc Europę”, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 913/2010 oraz uchylające rozporządzenia (WE) nr 680/2007 i (WE) nr 67/2010 (Dz.U. L 348 z 20.12.2013. s. 129).

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli 15 maja 2014 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

M. SCHULZ

Przewodniczący

W imieniu Rady

D. KOURKOULAS

Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE, Euratom) NR 547/2014**z dnia 15 maja 2014 r.****zmieniające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 322,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, w szczególności jego art. 106a,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Trybunału Obrachunkowego ⁽¹⁾,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 ⁽³⁾ przyjęte w dniu 25 października 2012 r. Towarzyszyło mu wspólne oświadczenie Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji, w którym instytucje te uzgadniają przeprowadzenie przeglądu tego rozporządzenia celem uwzględnienia wyników negocjacji dotyczących wieloletnich ram finansowych na lata 2014–2020.
- (2) W następstwie przyjęcia rozporządzenia Rady (UE, Euratom) nr 1311/2013 ⁽⁴⁾ oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1316/2013 ⁽⁵⁾, jak również zgodnie ze wspólnym oświadczeniem konieczna jest zmiana rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012 celem uwzględnienia zasad przenoszenia dotyczących rezerwy na pomoc nadzwyczajną oraz projektów finansowanych w ramach instrumentu „Łącząc Europę”.
- (3) Jeżeli chodzi o rezerwę na pomoc nadzwyczajną, odpowiednie środki wprowadzono do tytułu „Rezerwy” w budżecie ogólnym Unii. Dlatego też należy zmienić rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 w celu umożliwienia przeniesienia na rok n+1 środków zapisanych w rezerwie i niewykorzystanych w roku n.
- (4) Ze względu na swój charakter projekty finansowane w ramach instrumentu „Łącząc Europę” będą w wielu przypadkach wymagały przeprowadzenia złożonych postępowań o udzielenie zamówienia. Dlatego też nawet niewielkie opóźnienia w realizacji tych projektów mogą spowodować utratę rocznych środków na zobowiązania i podważyć wykonalność tych projektów, a tym samym polityczną determinację Unii w dążeniu do modernizacji sieci i infrastruktury transportowych, energetycznych i telekomunikacyjnych. Aby temu zapobiec, rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 powinno umożliwiać przenoszenie na kolejny rok budżetowy środków na zobowiązania, których nie wykorzystano do końca każdego z lat budżetowych 2014, 2015 i 2016 na projekty finansowane w ramach instrumentu „Łącząc Europę”. Przeniesienie środków powinno zostać przedstawione do zatwierdzenia przez Parlament Europejski i Radę.
- (5) W następstwie przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 ⁽⁶⁾ konieczna jest zmiana rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012 w celu ponownego udostępnienia umorzonych środków na potrzeby wykorzystania rezerwy wykonania oraz stosowania instrumentów finansowych dotyczących nieograniczonych gwarancji i sekurytyzacji na rzecz małych i średnich przedsiębiorstw („MŚP”),

⁽¹⁾ Dz.U. C 4 z 8.1.2014, s. 1.

⁽²⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 16 kwietnia 2014 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 6 maja 2014 r.

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 (Dz.U. L 298 z 26.10.2012, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (UE, Euratom) nr 1311/2013 z dnia 2 grudnia 2013 r. określające wieloletnie ramy finansowe na lata 2014–2020 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 884).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1316/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. ustanawiające instrument „Łącząc Europę”, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 913/2010 oraz uchylające rozporządzenia (WE) nr 680/2007 i (WE) nr 67/2010 (Dz.U. L 348 z 20.12.2013, s. 129).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 320).

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiany do rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012

W rozporządzeniu (UE, Euratom) nr 966/2012 wprowadza się niniejszym następujące zmiany:

1) art. 13 otrzymuje brzmienie:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

(i) dodaje się literę w następującym brzmieniu:

„c) kwot odpowiadających środkom na zobowiązania związanym z rezerwą na pomoc nadzwyczajną;”;

(ii) dodaje się akapit w brzmieniu:

„Kwoty, o których mowa w akapicie pierwszym lit. c), można przenosić wyłącznie na kolejny rok budżetowy.”;

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Bez uszczerbku dla przepisów ust. 2 akapit pierwszy lit. c) niniejszego artykułu i art. 14 nie przenosi się środków umieszczonych w rezerwie i środków na wydatki na personel. Na użytek niniejszego artykułu wydatki na personel obejmują wynagrodzenia i dodatki dla członków i pracowników instytucji, do których zastosowanie ma regulamin pracowniczy.”;

2) nazwa tytułu II w części drugiej otrzymuje brzmienie:

„TYTUŁ II

FUNDUSZE STRUKTURALNE, FUNDUSZ SPÓJNOŚCI, EUROPEJSKI FUNDUSZ RYBACKI, EUROPEJSKI FUNDUSZ ROLNY NA RZECZ ROZWOJU OBSZARÓW WIEJSKICH, FUNDUSZE ZWIĄZANE Z PRZESTRZENIĄ WOLNOŚCI, BEZPIECZEŃSTWA I SPRAWIEDLIWOŚCI ZARZĄDZANE W TRYBIE ZARZĄDZANIA DZIELONEGO ORAZ INSTRUMENT „ŁĄCZĄC EUROPE””;

3) w art. 178 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3. Umorzone środki udostępnia się ponownie w przypadku:

a) umorzenia środków z programu na mocy ustaleń dotyczących wykorzystania rezerwy wykonania ustanowionej w art. 20 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 (*);

b) umorzenia środków z programu poświęconego szczególnemu instrumentowi finansowemu na rzecz MŚP po zakończeniu udziału danego państwa członkowskiego w tym instrumencie finansowym, o czym mowa w art. 39 ust. 2 akapit siódmy rozporządzenia (UE) nr 1303/2013.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 320).”;

4) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 178a

Przenoszenie środków na zobowiązania dotyczących instrumentu „Łącząc Europę”

1. W latach budżetowych 2014, 2015 i 2016 środki na zobowiązania przeznaczone na projekty finansowane w ramach instrumentu „Łącząc Europę” ustanowionego na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1316/2013 (*), które nie zostały jeszcze wykorzystane do zaciągnięcia zobowiązań na koniec roku budżetowego, można przenosić wyłącznie na kolejny rok budżetowy.

2. Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wnioski o przeniesienie środków z poprzedniego roku budżetowego do dnia 15 lutego bieżącego roku budżetowego.
3. Parlament Europejski i Rada, która stanowi większością kwalifikowaną, rozpatrują każdy wniosek o przeniesienie środków do dnia 31 marca bieżącego roku budżetowego.
4. Wniosek o przeniesienie środków zostaje zatwierdzony, jeżeli w terminie określonym w ust. 3 zaistnieje jedna z poniższych sytuacji:
 - a) Parlament Europejski i Rada zatwierdzą wniosek;
 - b) wniosek zatwierdzi Parlament Europejski albo Rada, a druga instytucja wstrzyma się od działania;
 - c) Parlament Europejski oraz Rada wstrzymają się od działania lub nie podejmą decyzji o odrzuceniu wniosku.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1316/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. ustanawiające instrument „Łącząc Europę”, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 913/2010 oraz uchylające rozporządzenia (WE) nr 680/2007 i (WE) nr 67/2010 (Dz.U. L 348 z 20.12.2013, s. 129).”.

Artykuł 2

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli 15 maja 2014 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

M. SCHULZ

Przewodniczący

W imieniu Rady

D. KOURKOULAS

Przewodniczący

Wspólne oświadczenie w sprawie odrębnego absolutorium budżetowego dla wspólnych przedsięwzięć na mocy art. 209 rozporządzenia finansowego

1. Parlament Europejski, Rada i Komisja zgadzają się, że aby wspólne przedsięwzięcia mogły skorzystać z uproszczonych przepisów finansowych lepiej dostosowanych do ich publiczno-prywatnego charakteru, powinny być one ustanawiane na podstawie art. 209 rozporządzenia finansowego.

Zgadzają się jednak również, że:

- Z uwagi na szczególny charakter i obecny status wspólnych przedsięwzięć, a także by zapewnić ciągłość z 7. programem ramowym, wspólne przedsięwzięcia powinny nadal podlegać odrębnemu absolutorium budżetowemu, którego udziela Parlament Europejski na zalecenie Rady. Z tego względu w aktach ustanawiających wspólne przedsięwzięcia w ramach programu „Horyzont 2020” wprowadza się szczególne odstępstwa od art. 209 rozporządzenia finansowego. Odstępstwa te odnoszą się będą do odrębnego absolutorium i będą obejmować wszelkie dodatkowe niezbędne dostosowania.
- Aby wspólne przedsięwzięcia mogły niezwłocznie korzystać z uproszczeń wprowadzonych w nowych ramach finansowych, konieczne jest, by w życie weszło rozporządzenie delegowane Komisji z dnia 30 września 2013 r. w sprawie modelowego rozporządzenia finansowego dla organów realizujących PPP na mocy art. 209 rozporządzenia finansowego.

2. Parlament Europejski i Rada odnotowują, że Komisja:

- zapewni, by przepisy finansowe wspólnych przedsięwzięć zawierały odstępstwa od modelowego rozporządzenia finansowego dla organów realizujących PPP, odzwierciedlając wprowadzenie odrębnego absolutorium w ich aktach podstawowych;
 - zamierza zaproponować stosowne modyfikacje w art. 209 i art. 60 ust. 7 rozporządzenia finansowego w ramach zmiany tego rozporządzenia w przyszłości.
-

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL